

HISTORISK TIDSKRIFT
(Sweden)

124:2 • 2004

Lars-Arne Norborg in memoriam

Historiedocenten och universitetslektorn Lars-Arne Norborg, Lund, har avlidit i en ålder av nära 84 år. Han var en man med ett förblivande inflytande på svenskars historiekunskaper.

Lars-Arne Norborg föddes i ett prästhem i Herrestad, Göteborgs stift, och under hela sitt liv var han en trägen kyrkobesökare. I en prisbelönad essä i *Moderna Tider* har han berättat om egen konfrontation med nazism på Västkusten under 1930-talet.

I Lund utbildade han sig både till präst och till historiker. Han hann dessutom med studentfackligt arbete. Bland annat var han en av dem som i samband med studentriksdagen i Göteborg 1958 föreslog regeringen att Gunnar Gren skulle kallas till en personlig professur i fotboll med lek och idrott.

1958 disputerade Lars-Arne Norborg på avhandlingen *Storföretaget Vadstena Kloster*. Som titeln säger handlar boken mer om godspolitik och ekonomiförvaltning än om stilla klosterliv. Dessutom är arbetet ett viktigt inlägg i den stora forskningsdebatten om den ekonomiska utvecklingen i Europa under senmedeltiden.

Avhandlingen är av hög klass. Samma omdöme gäller om författarens övriga forskningsverksamhet. Lars-Arne Norborg blev docent på avhandlingen. Han knöts till historiska institutionen i Lund och förblev den trogen till sin pensionering. Det var framför allt som undervisare han kom att göra sin stora insats. Runtom i hela Sverige finns forskare, historielärare, journalister med flera som vittnar om hur mycket hans undervisning har betytt för deras intresse för ämnet.

Därför finns det skäl att något reflektera över vad det var som gjorde Lars-Arne Norborg till en så god pedagog. Han var mycket kunnig. Hans encyklopediska kunskaper gjorde det lätt för honom att dra paralleller. Han kom alltid väl förberedd till varje lektion, och han var ständigt beredd att ompröva och utveckla undervisningsformerna. Han såg undervisningen som en synnerligen viktig universitetsfunktion, absolut inte mindre värd än forskningen. Framför allt lärde han sina studenter att historia inte främst är en samling döda fakta utan är en pågående diskussion i nutiden om det som har varit. Hans personliga undervisningsstil, där han ständigt var beredd att ge av sig själv, betydde mycket för att han skulle lyckas med detta.

Lars-Arne Norborg var en engagerad och uppskattad ordförande i Historielärarnas förening liksom i Historiska föreningen i Lund. Han intresserade sig för historiedidaktik och skrev läroböcker med stor genomslagskraft. Av stor betydelse har varit hans *Källor till Sveriges historia*. Tillsammans med Lennart Sjöstedt skrev han om grannländernas historia, och själv skrev han den fortfarande använda boken om svensk historia under 1800- och 1900-talen.

Han tog också på stort allvar universitetens tredje uppgift, att förmedla kunskap till allmänheten. Han skrev ett band i Bra Böckers *Världshistoria*, han recenserade flitigt, mest i *Sydsvenskan*, och så var han en utomordentligt viktig bidragsgivare till *Nationalencyklopedin*. Han var ämnesexpert för historia och lär ha skrivit över 10 000 rader i vårt stora uppslagsverk.

Redan diktaren Q i *Lundagård* kallade Lars-Arne Norborg för politisk eklektiker. Han var lidelsefullt politiskt intresserad, och under sina sista decennier fann han hemvist i VPK. Där hade han huvudansvaret för en undersökning av partiets internationella relationer och beroendeförhållanden: *Lik i garderoben?* Framför allt var han emellertid kommunalpolitiker. Även i fullmäktiges talarstol gav han miniföreläsningar i historia, när någon ledamot hade missbrukat ämnet. Det var en kunskapsförmedling som uppskattades över alla partigränser.

Det var alltid roligt att samtala med Lars-Arne Norborg. Ofta blev samtalsämnena väsentliga. Man kunde vara djupt oense med honom såväl före som efter samtalet och man var lika god vän med honom efter som före.

Lars Edgren & Sverker Oredsson